

ရန်အောင်
ဓာတ်ပုံ

ရန်အောင်

လှည်းဘီး နဲ့ ထဲဉ်ကျဲနေသော်လည်း

စာရေးသူ၏ အမှာ မွန်

စာရေးဆရာကြီး တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်က "လူတွေဟာ ဆင်းရဲမှုကို ကြုံကြုံခံနိုင်ပေမဲ့ ချမ်းသာမှုကိုတော့ ကြုံကြုံမခံနိုင်ကြဘူး"ဟု ရေးသားခဲ့ဖူးပါသည်။ ။

ကျွန်တော်သည် ချမ်းသာမှုကို မကြုံဖူးသော်လည်း ဆင်းရဲမှုကိုတော့ ခါးသီးနာကြည်းဖွယ်ရာ ကြုံခဲ့ ဖူးပါသည်။ ။ ကျွန်တော် ဖြတ်သန်းလာသော ဘဝလမ်းခရီးတယ် စိတ်ထားကောင်းသော၊ တော်သောမိတ်ဆွေများ အနည်းငယ်သာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီး စိတ်ထားယုတ်မာသော၊ ညံ့သော မိတ်ဆွေများကိုမူ အများ အပြား ကြုံတွေ့ ခဲ့ရပါသည်။ ။

ကျွန်တော့်ဘဝသည် ငယ်စဉ်က မိဘများ စီးပွားရေးကောင်းခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော် အလယ်တန်း ကျောင်းသားဘဝမှ စတင်ကာ မိဘများ စီးပွားရေးကျဆင်းခဲ့သည်။ ။ ထို့ကြောင့် အလယ်တန်းကျောင်းသား၊ အထက်တန်းကျောင်းသား၊ မူလတန်းပြဆရာ၊ အလယ်တန်းပြဆရာ ဘဝများကို ဆင်းဆင်းရဲရဲ ဖြတ်သန်းခဲ့ ရသည်။ ။ အထူးသဖြင့် ကျောင်းသားဘဝကို လေဆန် ရေဆန် လှော်ခတ်ရုန်းကန်ခဲ့ရသည်။ ။ ချီးမွမ်းသံများ ထက် ကဲ့ရဲ့ ဝေဖန်သံများကိုသာ အကြားရများ ခဲ့သည်။ ။ စီးပွားရေးကောင်းစဉ်က ဝင်ထွက်စားသောက်သူများ သည် စီးပွားရေးပျက်တော့ ရှောင်ဖယ်သွားကြသည်။ ။ စီးပွားရေးကောင်းစဉ်က မိတ်ဆွေများ၊ ဆွေမျိုးများ ပေါများ သလောက် စီးပွားရေးပျက်တော့ မိတ်ဆွေများ ၊

ဆွေမျိုးများ နည်းသွားလေသည်။ ။ ဤကတည်းက ကျွန်တော် သည် ဘဝကို ကောင်းစွာ အစာကြေခဲ့သူမဟုတ်ဟု ယူဆရမလိုဖြစ်ခဲ့သည်။ ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်ကစ၍ လောကဓံတရားကို ကောင်းစွာနားလည်ခဲ့သည်။ ။ ဘဝ တက္ကသိုလ်တွင် လောကဓံတရားကို မေဂျာယူခဲ့သလိုဖြစ်ခဲ့သည်။ ။ ဘဝကို အရှုံးမပေးဘဲ ကြိုးစားလာရာ အထက် တန်းပြ၊ အလယ်တန်းကျောင်းအုပ်ဘဝသို့ ရောက်လာသည်။ ။ အလယ်တန်းကျောင်းအုပ်ဘဝရောက်တော့ နာ ကြည်းခါးသီးဖွယ် ဘဝပျက်ခဲ့ရပြန်သည်။ ။

ယခု "လှည်းဘီး နွံထဲ၌ ကျုံ့နေသော်လည်း " ဝတ္ထုရှည်သည် ကျွန်တော်၏ အလယ်တန်းကျောင်းအုပ် ဘဝတစ်ကွေ့၏ ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဖတ်၍ ကောင်းအောင် အနည်းငယ်ကွန့်ညွန့်ကာ ရေးသားထားသော် လည်း (၉၀%)သည် အမှန်တကယ်ဖြစ်ရပ်များ သာ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ပြီး အေးချမ်းသာယာသော လူ့ဘောင်တည်ဆောက်နေချိန်တွင် တံစိုး လက်ဆောင်စားကာ တစ်ဖက်စောင်းနင်းဆုံးဖြတ်ပေးခဲ့ကြသော မြို့နယ်အဆင့်၊ တိုင်းအဆင့်လူကြီး တချို့ကြောင့် အလယ်တန်းကျောင်းအုပ်ဘဝမှ အထက်တန်းပြဆရာဘဝသို့ ရာထူးတစ်ဆင့်လျှော့ခံခဲ့ရသည်။ ။ ဘဝ ပျက်ခဲ့ရသည်။ ။ ညစ်ညမ်းသော၊ တံစိုးလက်ဆောင်စားသော လူတန်းစားနွံထဲ၌ မှန်ကန်သော အလယ်တန်းကျောင်းအုပ်တစ်ဦး လှည်းဘီးက အမှန်တကယ် ကျွန်ုပ်တို့ခံခဲ့ရပါသည်။ ။ ယင်းနွံထဲ၌ ဘဝကို အရှုံးမပေးဘဲ ရုန်းကန် ခဲ့ပုံ၊ နောက်ဆုံး၌ အောင်မြင်လာပုံကို ပြီပြင်စွာ ခြယ်မှုန်းထားပါသည်။ ။

ဤလောက၌ အဆိုပါလူတန်းစားများ မရှိသင့်ပုံ၊ လူကြီးတချို့ အဆုံးအဖြတ်မှာ ရံဖြင့် အောက်လက် ငယ်သားများ ဘဝပျက်ရပုံနှင့် လော

ကမံကို အရှုံးမပေးဘဲ ရုန်းကန်ကြိုးစားပါက အောင်မြင်နိုင်ပုံသည် စာ
ရေး သူ၏ ရည်ရွယ်ရင်းဖြစ်ပါသည်။ ။ ဤစာအုပ်ရေးသားဖြစ်အောင် တို
က်တွန်းသူများ နှင့် ဤစာအုပ်အမည်ကိုပေး သော နာမည်ကျော် အမျိုး
သားစာပေဆု၊ စာပေဗိမာန်စာပေဆု၊ ပခုက္ကူဦးအုန်းဖေ စာမူဆုများ (၁
၄)ဆုရရှိသော ဆရာကြီးဦးသန်းအောင် (အညာမြေ)တို့ အား
အထူးကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ။

ရည်မှန်အောင်

ငွေကစကားပြောလာသောအခါ အမှန်တရားသည် ဆိတ်ဆိတ်နေ
၏။ (အင်္ဂလိပ်စကားပုံ)

အောင်မြင်ခြင်းသည် စွဲမြဲသူ၏ အလုပ်ဖြစ်သည်။ (နပိုလီယံ)

အစွမ်းသတ္တိကြီးမားသော ပုဂ္ဂိုလ်များ သည် ထောင်းထောင်းညက်
ညက် ဖိစီးနှိပ်စက် ဆင်းရဲဒုက္ခများ ၏ အောက်၌ ဖွားမြောက်ကြလေသ
ည်။ (ပီမိုးနင်း)

ဇွန်ပန်းရံအနီး

လှည်းဘီး နွံထဲ၌ ကျံနေသည်။ ။

ကူ၍ တွန်းပေးကြပါ။

လေးလွန်း၍ မတွန်းနိုင်ဘူးလား။

ပြိုင်တူတွန်းလျှင် ရွေ့နိုင်ပါသည်။ ။

(ပထမတန်း မြန်မာဖတ်စာ)

အဖွင့်

နာဂတောင်တန်းမှ မြစ်ဖျားခံခဲ့သော သလ္လာဝတီမြစ်ရေသည် ရေစကြိုမြို့လေး၏ ကမ်းနဖူးကို ထိတွေ့ နမ်းရှုပ်ပြီးတောင်ဘက်သို့ စီးဆင်းသွားသည်။ မြစ်ထဲတွင် လှေငယ်ကိုယ်စီဖြင့် ငါးရှာနေကြသော တံငါများ၊ ပျံသန်းနေကြသော ဗျိုင်းများ သည် ညနေဆည်းဆာ၏ အလှကို ဖော်ပြနေကြသည်။ ရေချိုးဆိပ်တွင် ဖြူ နီ ပြာ ဝါ ပန်းပွင့်များ အလား လှအားကြွယ်လျက် ပျော်မြူးရေချိုးနေကြသော မြို့သူ ပျိုဖြူများကို ငေးကြည့်နေမိ သည်။

မြစ်၏ အရှေ့ဘက်တွင် မူ မြသားကမ္မလာ လယ်ကွင်းပြင်ကျယ်များ ။ ဟိုမှာ ဘက်တွင် သစ်ပင်အုပ်စုစု များ ဖြင့် ရွာငယ်လေးများ သည် ညနေဆည်းဆာတွင် လှချင်တိုင်းလှနေသည်။

မိုးအကုန် ဆောင်းအကူး ဟေမာန်ဦးအချိန်ဖြစ်၍ မြောက်အရပ်မှ လာသော သုတ်ဖြူးလေပြည်တို့ က ထိတွေ့ကျိစယ်သွားကြပြန်၏။ ခပ်လှမ်းလှမ်း ရွှေတန်ဆာဘုရားမှ ဆည်းလည်း သံသည် ဆည်းဆာ၏ အလှကို ဖြည့်စွက်ပေးသည့် နှယ်။

ရေစကြိုမြစ်ဆိပ်၏ အလှသည် ပသာဒဖြစ်ဖွယ် ကောင်းလေစွ။

လှပသော ဤရှုခင်းများက ကျွန်တော်၏ နှလုံးသားဝေဒနာကို တဒင်္ဂတော့ မေ့ပျောက်စေပါသည်။ ။ သို့သော် ထာဝစဉ် မေ့ပျောက်စေနိုင်

င်ပါမည်လား။ ခါးသီးလှသော အတိတ်၏ ဖြစ်ရပ်များကို တဒင်္ဂမေ့ပျောက်စေ နိုင်သော ဤမြို့၏ ဆိပ်ကမ်းရှုခင်းကိုပင် ကျေးဇူးတင်မိသေးတော့သည်။ ဆိုးရွားလှသော အတိတ်၏ ပုံရိပ်များ ကို ထာဝစဉ်မေ့ပျောက်၍ ရပါက မည်မျှကောင်းလေမည်နည်း။

"တကယ့်ဖြစ်ရပ်များ သည် ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းထက် ဆန်းကြယ်တတ်၏။" ဟူသော ပညာရှိတို့ ၏ ပြော စကားကို ကိုယ်တွေ့ကြုံပြီးကာမှ ကျွန်တော် လက်ခံလိုက်မိ၏။

အမှန်ပင် ကျွန်တော့်ဖြစ်ရပ်က ဆိုးရွားလွန်းလှပါသည်။ ကျောင်းအုပ်တစ်ရာလျှင် တစ်ယောက်မပြော နှင့် ၊ ငါးရာလျှင် တစ်ယောက် ကြုံပင်မကြုံဖူးကြသော ခါးသီးနာကြည်းဖွယ်ရာကို အမှန်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ ဤ အကြောင်းများကို တွေးမိပါက နှလုံးသားသည် တစစ်စစ်နာကျင်လာပြီး ယောက်ျားတန်မဲ့ မျက်ရည်ကျချင်လာ သည်။

စေတနာထားကာ လုပ်ဆောင်ပါလျက် စေတနာသည် ဝေဒနာများ ဖြစ်လာပြန်တော့လည်း ရင်ဝယ် အောင့်သက်သက် ဖြစ်လာသည်။ တွေးမိတိုင်း ဝမ်းနည်းမိသည် နှင့် အမျှ ဒေါသလည်း အကြိမ်ကြိမ် အခါခါဖြစ်မိ သည်။ မိမိကံကြမ္မာနိမ့်၍ ပင်လော (သို့မဟုတ်) မှန်သည် ထင်လျှင် တစ်ဇွတ်ထိုး လုပ်တတ်ခြင်းကြောင့် ပင်လော။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျောင်းအုပ်ဘဝ၏ ဆိုးရွားလှသော အတွေ့အကြုံက အမှန်ပင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါသည်။ မိမိသည် ပင် မှားသလော၊ အထက်အရာရှိများ ပင် မှားသလော။ တစ်စုံတစ်ခု (သို့မဟုတ်) တစ်နေရာရာမှာ တော့ မှားသည် မှာ သေချာလှသည်။ မည်သည့် အရာသည် နှံ့နည်း။ မည်သူသည် လှည်းဘီးနည်း။ မည်သူသည် နွံထဲ၌ ကျံနေသနည်း။

မိမိ၏ ဒဏ်ရာရသောနှလုံးသားက ဘဝအလျားရှည်သမျှ ပျောက်ကင်းနိုင်တော့မည် မထင်။ သောက ဝေဒနာအား နာကြည်းခံပြင်းမှု မာနတရားဖြင့် ဖုံးအုပ်ဖျောက်ပစ်ရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှု၊ နာကြည်းခံပြင်းမှုများက ရင်ဝယ်အကြိမ်ကြိမ် ဆို့တက်လာသည်။ ။

ကံကြမ္မာဝဋ်ကြွေး မကုန်သေးသမျှ သောကပင်လယ်တွင် ဘယ်ဝယ်ဘယ်ဆီထိ မျောပါခံစားနေရမည် မသိတော့။

"ပြန်ရအောင် သူငယ်ချင်း၊ မိုးချုပ် လာပြီ"

မည်မျှကြာအောင် အတွေးရေယဉ်ကြောတွင် မျောပါခဲ့သည် မသိ။ အနားမှ သူငယ်ချင်းကိုအောင်ခင် သတိပေးမှ သတိဝင်လာသည်။ ။ ထိုအခါတွင် မှ ညနေသူငယ်ချင်းနှစ်ဦး လမ်းလျှောက်ရင်း ဆိပ်ကမ်းပန်းခြံထိုင်ခုံ၌ ထိုင်ဖြစ်ခဲ့သည် ကို သတိရတော့သည်။ ။

"အဲ ... ဟုတ်သား၊ ငါ အတွေးလွန်သွားတယ် ထင်တယ်"

"ဟုတ်တယ်၊ ထိုင်ကတည်းက မင်း တွေးနေ ငေးနေလို့ ငါအနှောင့်အယှက်မပေးချင်တာနဲ့ ထိုင်စောင့် နေတာ"

"ဘာရယ် မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ငါ့အတိတ်က ဖြစ်ရပ်တွေကို တွေးနေမိလို့ ပါ"

မိမိကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံကို အကျဉ်းမျှတော့ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကို ပြောမိသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ဤမျှငေးနေသည် ကို စာနာစိတ်ဖြင့် ခွင့်လွှတ်ဟန်တူသည်။ ။

"အတိတ်ကို အတိတ်မှာ ပဲ ထားခဲ့ပါတော့ သူငယ်ချင်းရာ၊ ဒီမှာ ဘဝသစ်စဖို့ သာ ကြိုးစားပါတော့"

"အတိတ်မှာ ထားခဲ့ပြီး မေ့ပစ်ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မေ့မရဘူး သူငယ်ချင်း၊ ငါ့အဖြစ်က ဆိုးရွားလွန်း လို့ ပါ"

"ဒါဆိုရင် ငါ့ကိုတော့ အလုံးစုံပြောပြသင့်တယ်။ ဒါဆိုရင် မင်းရင်ထဲ နည်းနည်းပေါ့သွားမယ်"

"ငါပြောပြပါ့မယ် သူငယ်ချင်း၊ ညထမင်းစားပြီးရင် ငါ့ဆီလာခဲ့ပါ။ ဖြစ်ရပ်အားလုံး ပြောပြပါ့မယ်"

"လာခဲ့မယ် သူငယ်ချင်း"

နှစ်ဦးသား မြစ်ဆိပ်မှ ပြန်ခဲ့တော့ ညနေ(၆)နာရီခွဲ ရှိပေပြီ။ မြို့ထဲ ရောက်လာတော့ လျှပ်စစ်မီးများ လင်းလက်နေကြပေပြီ။

"ကဲ ... သွားမယ် သူငယ်ချင်း၊ ည ငါလာခဲ့ပါ့မယ်"

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဆရာကိုအောင်ခင်က အထက်တန်းကျောင်းနား အရောက်တွင် နှုတ်ဆက်ပြန်သွား သည် ။ မိမိက ပြောရန် ခွန်အားမရှိ တော့သလို ခေါင်းသာညိတ်လိုက်ရသည် ။ မိမိနေထိုင်ရာ သုခဝတီရပ်ရှိ နေအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည် ။ အိမ်သို့ရောက်သောအခါ အတူနေသောဆရာက ထမင်းစားပြီး၍ စောစီးစွာပင် အိပ် သွားလေပြီ။

ကျွန်တော်သည် ထမင်းကို ဖြစ်သလို အကြော်နှင့် စားကာ အိမ်ပြင် ထွက်လာခဲ့သည် ။ ကုလားထိုင်ဆွဲ ထိုင်ကာ အတွေးရေယဉ်ကြောတွင် မျောနေမိပြန်သည် ။ အတော်ကြာသောအခါ ကိုအောင်ခင်ပေါ်လာသည် ။

"ကဲ ... လာ သူငယ်ချင်း"

"ငါ လက်ဖက်သုပ်လာတယ်ကွ၊ ရေနွေကြမ်းသောက်ရင်း စကားပြောကြတာပေါ့"

အပြင်တွင် မူ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်းလက ဝင်းပစ္စာသာနေသည် ။
ညသည် တိတ်ဆိတ်နေ၏။ တစ်ခါ တစ်ရံ အဝေးမှ ကတ်ဆက်သံ သဲ့သဲ့
သာ တစ်ချက်တစ်ချက် ကြားရသည် ။

"ကဲ ... ပြောတော့ သူငယ်ချင်း"

ကျွန်တော် ရေနွေးကြမ်းဓာတ်ဘူးကို သူ့အနားချလိုက်၏။

"ပြောဆို ဘယ်ကစရမယ် မသိဘူးကွာ"

"စချင်တာက စပါကွာ"

သူငယ်ချင်း စကားစလာသည် နှင့် ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်၏ တ
က်ကြွဖွယ်၊ ကြည်နူးဖွယ်၊ ခါးသီး ဖွယ်၊ သံဝေဂရဖွယ် ဇာတ်လမ်းကို
အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြလိုက်တော့သည် ။

ဤဇာတ်လမ်းတွင် အဓိက ဇာတ်ကောင်သုံးဦးရှိခဲ့သည် ။ ဝတ္ထုဇာ
တ်လမ်းထွက် ဆန်းကြယ်လှသော ကျွန်တော့်ဘဝသည် ဤသို့ ဤနှယ်
တွေ့ကြုံဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါ၏။

အပိုင်း(၁)
ဦးသင်းအောင်
အလယ်တန်းကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး

အခန်း(၁)

လယ်တောဘက်မှ တိုက်ခတ်လာသော လေပြည်လေညင်းကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်သည် မူလထက် လန်းဆန်း လတ်ဆတ်နေသလိုပင်။ လယ်တော ကွင်းပြင်များတွင် တော့ ဖျိုင်းများ သည် အစာကို စောင့်နေကြ ဟန်တူသည် ။ ပုစွန်များ ၊ ငါးများ သည် သဘာဝက သူတို့ အား ပေးသော အစာများ ဖြစ်ကြသည် ။

လယ်တောထိပ် ကုန်းကမူလေးပေါ်ရှိ ထုံးဖြူဖြူနှင့် စေတီလေးသည် သပ္ပာယ်လှသည် ။ ရံဖန်ရံခါ ဆည်းလည်း သံကလေးများကိုပင် ကြားရသည် ။

ကျောင်းရုံးခန်းထဲတွင် ထိုင်နေသော ဆရာကြီး ဦးသင်းအောင်သည် ပတ်ဝန်းကျင်အလှ၏ ရှုခင်းကို တဒင်္ဂတော့ ငေးမောသွားမိသည် ။ ပြီးတော့ အာရုံကို ပြန်လည်စုစည်းကာ လုပ်လက်စ လုပ်ငန်းများကို ပြန်လည် လုပ်ကိုင်နေပြန်သည် ။

သူ့အမည်ရှေ့က ဦးတပ်ခေါ်ရသော်လည်း သူ့အသက်မှာ လေးဆယ် ကျော်သာ ရှိသေးသည် ။ ကျောင်းအုပ်တာဝန် ယူထားရသူမို့ ဆရာကြီး ဟု ခေါ်ကြသော်လည်း ၊ အမှန်မှာ သူသည် လူငယ်သာသာအရွယ် သာရှိ သေးသည် ။ ယနေ့ စနေနေ့မို့ ကျောင်းပိတ်ရက်ဖြစ်သော်လည်း ကျောင်းအုပ်ပီပီ အနားမယူဘဲ ရုံးခန်းထဲ ထိုင်၍ ယခုကဲ့သို့ ရုံးအလုပ်များ လုပ်နေခြင်းဖြစ်သည် ။

ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးများ သည် အားလပ်ရက်ဟူ၍ မရှိတတ်ပါချေ ။ ကျောင်းအပေါ် စေတနာထားလေ အလုပ်များ လေဖြစ်သည် ။ အလုပ် များ လေ၊ အားလပ်ရက်မရှိလေ ဖြစ်သည် ။ အခြေခံပညာကျောင်းများ ၏ ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုသည် ကျောင်းအုပ်ကြီးများ အပေါ်တွင် မူတည်နေပါသည် ။ အရည်အချင်းပြည့်ဝပြီး ကြိုးစားမှုရှိသော ကျောင်းအုပ်ကြီးများ ဦးစီးသည့် ကျောင်းများ သည် ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် အောင်မြင်သော် လည်း အရည်အချင်းနိမ့်ကျပြီး ကြိုးစားမှုနည်းပါးသော ကျောင်းအုပ်ကြီးများ ၏ ကျောင်းများ သည် တိုးတက် အောင်မြင်မှု နည်းပါးတတ်ပါသည် ။

"ဆရာကြီး ကြိုးစားလှချည်လား"

"ဪ ဥက္ကဋ္ဌပါလား၊ ကြိုးစားတယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ လုပ်စရာရှိတာလေးတွေ လုပ်နေတာပါ"

ကျောင်းဝိုင်းအတွင်းမှ ဖြတ်သွားသော ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌက နှုတ်ဆက်နေ၍ နှုတ်ဆက်လိုက်ရသေးသည် ။ သမင်ခြံနှင့် မင်းဇံ၊ သရက်တောရွာများ သည် အများအားဖြင့် ကျောင်းဝိုင်းအတွင်းမှ ဖြတ်သွားကြသည် ကများ သည် ။ ဦးသင်းအောင် ဤကျောင်းရောက်နေသည် မှာ တစ်နှစ်နီးပါးခန့်ရှိနေပြီဖြစ်၍ ဤသရက်တောရွာ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် လည်း

ရင်းနှီးနေပေပြီ။ သူ့နောက်တွင် လည်း ရွာလူကြီးနှင့် တူသူ နှစ်ဦးကို တွေ့ရသည် ။

"ရွာထဲလိုက်မလား ဆရာကြီး၊ ရေနွေးကြမ်းသောက်ရင်းပေါ့"

"မလိုက်တော့ဘူး ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကျောင်းဖွင့်ကာနီးဆိုတော့ ဒီမှာ ပြင်ဆင်စရာလေးတွေ ပြင်ဆင်လိုက်ဦး မယ်"

"ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ သွားမယ် ဆရာကြီး"

"ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့"

ဥက္ကဋ္ဌတို့ နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်သွားကြသည် ။

ဦးသင်းအောင် ဤသမင်ခြံ အထက(ခွဲ)သို့ ရောက်သည် မှာ (၁၀)လ ခန့်သာရှိသေးသည် ။ ပြီးခဲ့သော နှစ်က ကျောင်းအုပ်ရော လက်ထောက် ဆရာများ ပါ တက်ညီလက်ညီ ကြိုးစားလိုက်သဖြင့် ကျောင်း၏ ဘက်စုံ အခြေအနေသည် တိုးတက် မြင့်မားခဲ့ပါ၏။ ဆယ်တန်းအောင်ချက်လည်း ကောင်းမည်ဟု သေချာပေါက် မျှော်လင့်ထားသည် ။ ဆယ်တန်း(တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း) စာမေးပွဲ အောင်စာရင်းကတော့ ဇူလိုင်လမှ ထွက်ပေလိမ့်မည်။ ယခု မေလသာရှိသေးသည် ။

ကျောင်းက ဇွန်လတွင် ဖွင့်မည်မို့ ယခု မေလကတည်းက ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရခြင်းဖြစ်သည် ။ ပြီးခဲ့သော နှစ်က အခြေအနေသည် အားရကျေနပ်ဖွယ်ဖြစ်သော်လည်း မိမိစိတ်တိုင်းကျ မဖြစ်သေးပေ။ ယခုနှစ်တော့ စိတ်တိုင်းကျဖြစ်အောင်လုပ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည် ။ စိတ်တိုင်းကျဖြစ်ရေးအတွက် ယခုမေလ ဒုတိယပတ် ကပင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရခြင်းဖြစ်သည် ။

ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးများ ၏ အလုပ်အများ ဆုံးအချိန်သည် ကျော

င်းဖွင့်စအချိန်နှင့် ကျောင်းပိတ်ခါနီး စာမေးပွဲဖြေဆိုချိန်ဆိုပင် ဖြစ်သည် ။ ကျောင်းဖွင့်စ အချိန် ဆိုသော်လည်း မဖွင့်မီ မေလနှင့် ဖွင့်စ ဇွန်လတို့ တွင် ဆရာကြီးများ အလုပ်အလွန်များ တတ်ပေသည် ။ ကျောင်း၏ များ မြှောင်လှသော ကိစ္စအရပ်ရပ်သည် ကျောင်းအုပ်ကြီးများ အပေါ်၌ တာဝန်ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျောင်းဝင်းခြံ အဆောက်အအုံများ ၊ စာသင်ခန်းများ ၊ အိမ်သာများ အသင့်ဖြစ်စေရန်အတွက် ပြန်လည် ပြုပြင်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ခြင်း ကိစ္စများ ၊ ကျောင်းအလံတိုင်၊ ကျောင်းဆိုင်းဘုတ်များ ဆေးသုတ်ရခြင်း ကိစ္စများ ၊ ကျောင်းသုံးပရိဘောဂများ လုံလောက်ရေးနှင့် အသင့်ဖြစ်စေရေးအတွက် ပြန်လည်ပြုပြင်ခြင်း၊ ဝယ် ယူခြင်း ၊ နေရာချထားခြင်း ကိစ္စများ နှင့် သောက်ရေအိုး၊ ရေခွက်၊ တံမြက်စည်း၊ အမှိုက်ဟောင်းများ ဝယ်ယူ စီစဉ်ရေးကိစ္စများ အထိ အသေးစိတ် စီစဉ်ရပေသည် ။

ထို့ပြင် ကျောင်းဝင်မှတ်ပုံတင် (ခ)စာရင်း စာအုပ်များ ၊ (က)စာရင်းခေါ် ကျောင်းခေါ်ကြိမ် စာအုပ်များ ၊ ဆရာများ ၏ ဒိုင်ယာရီစာအုပ်များ စုဆောင်းထားရှိခြင်းကိစ္စ၊ ကျောင်းသုံးစာအုပ်များ တပည့်များ လက်သို့ အချိန်မီရောက်ရှိရေးအတွက် စာအုပ်ဝယ်ယူ ဖြန့်ဖြူးရေးကော်မတီ ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးခြင်းကိစ္စ၊ ကျောင်း ပြောင်းသွားကြမည့် တပည့်များ ၏ ကျောင်းထွက်လက်မှတ် ထုတ်ပေးရေးကိစ္စ၊ ကျောင်းသားများ အဟောင်း ရော အသစ်ပါ စနစ်တကျလက်ခံရေးကိစ္စများ နှင့် ကျောင်းစည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီ၊ စိုက်ပျိုးရေး၊ ကျောင်းကျန်းမာရေး၊ အားကစားကော်မတီများ ဖွဲ့စည်းရေးနှင့် ကော်မတီအလိုက် စီမံချက်များ ရေးဆွဲရေး ကိစ္စများကိုလည်း ယခုကပင် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ထားပါမှ ကျောင်းဖွင့်လျှင်း စနစ်တကျဖြစ်သွားပေမည်။

ထို့ကြောင့် ပင် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးတစ်ယောက်၏ တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားများကား အလွန်ပင် များ ပြား ကြီးမား လေးလွန်းလှပေသည်။ ။

အထက်ပါလုပ်ငန်းများကို တစ်နေ့လုံးစီစဉ်လျာထားပြီး ညနေ(၄) နာရီထိုးပါမှ ဦးသင်းအောင် ရုံးခန်း တံခါးပိတ်ပြီး ပြန်ခဲ့လေသည်။ ။

ယနေ့ မေလ(၂၃)ရက်နေ့၊ အထက(ခွဲ)၊ သမင်ခြံရှိ ဝန်ထမ်းအားလုံးကို ဦးသင်းအောင် အစည်းအဝေး ခေါ်ထားသည်။ ။ အစည်းအဝေးမှတ်တမ်းကိုလည်း ဆရာတစ်ဦးက လိုက်ရေးပေးနေသည်။ ။ ဦးသင်းအောင်ကပင် စ၍ စကားပြောပါသည်။ ။

"ဒီနေ့ အစည်းအဝေးခေါ်ရတဲ့ အကြောင်းက လာမည့် ၂၀၀၃-၂၀၀၄ ပညာသင်နှစ်မှာ စနစ်တကျ အောင်မြင်အောင် ဖွင့်လှစ်သင်ကြားနိုင်ရေးအတွက်ပါ။ ဇွန်လ (၁)ရက်နေ့မှာ ကျောင်းစတင်ဖွင့်လှစ်ပါ့မယ်။ ကျောင်းသားလက်ခံရေးဟာ ယခုမေလ (၂၅)ရက်နေ့မှ စတင်လက်ခံပါ့မယ်။ ဒါဟာလည်း မြို့နယ်ပညာရေးမှူး ရဲ့ ညွှန်ကြားချက်အရပါ။ ဒါကြောင့် ဝန်ထမ်းအားလုံး ဒီလမေလ (၂၅)ရက်ကစပြီး ကျောင်းစတင်တက်ရပါမယ်။ ဆရာ၊ ဆရာမများ လိုက်နာရန်စည်းကမ်းနှင့် ကျောင်းသားများ လိုက်နာရန် စည်းကမ်းကတော့ အရင် နှစ်စဉ်နှစ်စဉ်က စည်းကမ်းအတိုင်းပါပဲ"

ဆရာကြီး ဦးသင်းအောင်က စကားကို ခေတ္တရပ်နားလိုက်သည်။ ။ ပြီးနောက် ဆက်လက်၍ ပြောပြန် သည်။ ။

"မနှစ်က ကျွန်တော်ရော လက်အောက်ဝန်ထမ်းတွေပါ တက်ညီလ

က်ညီ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြလို့ ကျောင်းရဲ့ အောင်ချက်နဲ့ ဘက်စုံပညာဟာ မြင့်မားခဲ့ပါတယ်။ ယခုလာမည့် နှစ်မှာ ဒီထက်အောင်မြင်ချင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနှစ်မှာ ပိုပြီးကြိုးစားကြဖို့ မေတ္တာရပ်ခံလိုပါတယ်"

ဆရာကြီးသည် စကားကိုခေတ္တရပ်နားပြီး ပရိသတ်ကို အကဲခတ်လိုက်သည် ။ တချို့ဆရာများ အပြိုး မပျက်ကြသော်လည်း တချို့ဆရာများ မျက်နှာမဲ့သွားကြသည် ကို သတိပြုမိလိုက်သည် ။

"ကျွန်တော်တို့ ပိုကြိုးစားရင် ပိုအောင်မြင်မှာ ပါ။ ယခု ဒီအစည်းအဝေးမှာ စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေး၊ စိုက်ပျိုးရေး၊ အိမ်တွင်းမှု၊ ကျောင်းကျန်းမာရေးနှင့် အားကစားကော်မတီများကို တစ်ခါတည်း ဖွဲ့စည်းကြဖို့ ပါ ။ သက်ဆိုင်ရာကော်မတီမှာ တကယ်ဝါသနာပါပြီး တကယ်လည်း လုပ်တဲ့ သူတွေသာ ထည့်ကြပါ။ နောက်ပြီး သူငယ်တန်းက ဆယ်တန်းအထိ အတန်းပိုင်များကိုလည်း ရွေးချယ်တာဝန်ပေးဖို့ ပါ။ သင့်တော်တဲ့ သူမှလည်း အတန်းပိုင်စဉ်းစားကြပါ"

ဆရာကြီးခေါင်းဆောင်ပြီး သက်ဆိုင်ရာကော်မတီများ ဖွဲ့စည်းလိုက်ကြသည် ။ အတန်းပိုင်များကိုလည်း အသီးသီးရွေးချယ်တာဝန်ပေးလိုက်ကြသည် ။

"ကျွန်တော် နောက်ဆုံးပြောချင်တာက သက်ဆိုင်ရာကော်မတီဝင်များ အနေနှင့် မိမိတို့ ကော်မတီရဲ့ ကျရာတာဝန်ကို ကျေပွန်ကြပါ။ အတန်းပိုင်များကလည်း ကျောင်းသားများကို မေလ (၂၅)ရက်နေ့က စတင် လက်ခံကြပါ။ အဲဒီမှာ မိဘဆရာအသင်းကြေး၊ ကျောင်းလခ၊ စာအုပ်ဖိုးတွေပါ တစ်ခါတည် ကောက်ခံလိုက်ကြ ပါ။ ကျောင်းပြောင်းလက်မှတ်နဲ့ လာတဲ့ သူတွေကို ကျွန်တော့်ဆီ အရင်လွှတ်ပါ။ ကျွန်တော် (ခ)စာရင်းထဲ သွင်းပြီးမှ အတန်းပိုင်တွေဆီ ပြန်လွှတ်ပါ။

မယ်။ သူငယ်တန်းလက်ခံတဲ့ နေရာမှာ လည်း (၅)နှစ်ပြည့်မှ လက်ခံ ကြ ပါ။ ဆရာ၊ ဆရာမများ အနေနှင့် တာဝန်အသီးသီးကို ကျေပွန်အောင်မြင်စွာ ထမ်းဆောင်ကြပါလို့ ပြောကြား ရင်း နိဂုံးချုပ်ပါတယ်။"

ဤသို့ဖြင့် အစည်းအဝေးသည် နှစ်နာရီခန့်အကြာတွင် ပြီးဆုံးသွားသည် ။

သက်ဆိုင်ရာ ဆရာ၊ ဆရာမများ သည် မိမိတို့လိုအပ်သော စာအုပ်များ ၊ စာရွက်စာတမ်းများကို ဆရာကြီးနှင့် ကျောင်းစာရေးထံမှ ထုတ်ယူနေကြသည် ။ ပညာသင်နှစ် တစ်နှစ်၏ ပညာရေးလုပ်ငန်းက စတင် လည်ပတ်နေပြီဖြစ်သည် ။
